

ORMROT, f. 3. pl. — *rötter*. Örtslägdet Scorzonera.

ORMSKALLE, m. 2. pl. — *skallar*. 1) Ett slags snäcka, som i Europa nyttjas till betselprydnader, men i sin tropiska hembygd till skiljemynt. Cypræa moneta. — 2) Se *Toffelblomma*.

ORMSLÅ, f. 3. pl. — *slår*. Se *Blindorm*.

ORMSLÄNDA, f. 1. Insekt af Sländorna, $\frac{1}{2}$ tum lång, med takformigt hoplagda vingar och en svart fläck på hvardera. Raphidia ophiopsis.

ORMSTEN, m. 2. Se *Serpentin*.

ORMTJUSARE, m. 3. Så kallas vissa personer i Egypten och Indien, som gå omkring och visa dresserade ormar, hvilka de låta dansa efter tonerna af en pipa.

ORMTUNGA, f. 1. Örtslägdet Ophioglossum.

ORMVRÅK, m. 2. Roffågel, 1 fot 8 tum lång, mörkbrun på ryggen, men på undersidan än brun, än hvit; i nordliga länder; lever mest af ormar, sniglar, gräshoppor, möss m. m. Falco Buteo.

ORMYNGEL, n. 5. 1) Ormungar. — 2) (fig.) En falsk och svekfull människas falska afkomma.

ORMÖDLA, f. 1. Se *Ödla*, 2.

ORMÖGON, n. 4. pl. Örten Asperugo procumbens.

ORMÖRT, f. 3. Örtslägdet Echium.

ORNÄ, v. n. 1. Blifva orig. Säges om mjöl. Jfr. *Orig*. — *O-d*, part. pass. Brukas adjektivt i samma bem. som *Orig* eller *Oren*. — *Ornande*, n. 4.

ORNAMENT, årnamä'nnt, n. 3. o. 5. Prydnad (isynn. i rum och på byggnader).

ORNÄT, årnrät, m. 3. Embetsdrägt.

ORNERA, årnrera, v. a. 1. (lat. *Ornare*) Pryda, smycka (rum, byggnader, o. s. v.). — *Ornerande*, n. 4. o. *Ornering*, f. 2.

ORNITOLOG, årnitåläg, m. 3. (från grek.) En, som är kunnig i ornitologien. — Äfv. *Ornitolog*.

ORNITOLOGI, årnitåläji', f. 3. (från grek.) Lära om fåglarna. — Äfv. *Ornitologi*.

ORO, f. sing. 1) Motsatsen af ro, af lugn. *Sväfva*, vara i o. *Väcka o. hos någon*. *Det har salt mig i största o.* — *Syn*. Bekymmer, Ängslan, Hjertängslan, Alarm. — 2) Svänghjul, som är regulator i ett ur.

OROA, v. a. 1. 1) Förorsaka oro. *O. någon genom ledsamma nyheter*. *Det o-r mig, all han ännu icke kommit*. — *Syn*. Alarmera. — 2) Störa. *O. en sofvande*. *O. handeln*. — *O. sig*, v. r. Känna oro. *O. sig öfver något*. — *O-nde*, part. akt. Brukas stundom nästan adjektivt, t. ex.: *O. nyheter*. — *Oroande*, n. 4.

OROFJÄDER, m. 2. pl. — *fjädrar*. En i spiralform upplindad stålfjäder, med hvilken oron i ett ur är förenad.

OROLIG, a. 2. 1) Som saknar ro, lugn. Säges både om person och sak. *Vara o. öfver något*. *Göra någon o.* *O. sömn, natt, dröm*. *En o. tid*. — *Syn*. Bekymrad, Ängslig, Hjertängslig. — 2) Som icke tycker om lugn, fred, stillhet. *En o. människa*. *Ett o-t hufvud*, orolig människa.

OROLIGHET, f. 3. 1) (utan plur.) Se *Oro*. — 2) (mest i plur.) Oordning i ett samhälle, stridighet. *Väcka o-er i staten*. — Bildar sammansättningen Krigsoroligheter.

OROLIGT, adv. Utan ro, utan lugn. *Sofva o.*

OROSTIFTKLOFVE, m. 2. pl. — *klofvar*.

Se *Spindelklofve*.

ORRE, m. 2. pl. *orror*. 1) Slägte af Hönsfåglarna, med klufven stjert, 22 tum lång, hanen

svart, skimrande i blått, honan spräcklig med rostgula och svarta tvärstreck. Tetra Tetrix. (Talesätt) *Som o-n i lek*, utan all besinning.

ORRE, m. 2. pl. *orror*. (fam.) Se *Örfil*. (Talesätt) *I kung O-s tid*, i fornda dagar.

ORRHANE, m. 2. pl. — *hanar*. Hanen af Orrslägdet.

ORRHÖNA, f. 1. Honan af Orrslägdet.

ORRKOJA, f. 1. Liten enkom uppförd koja, der jägare håller sig gömd, för att passa på och skjuta orrar.

ORRLEK, m. 2. Samling af orror, då de para sig.

ORRMÅSE, m. 2. pl. — *måsar*. Måse, der orror uppehålla sig, då de leka.

ORSAK, örsåk, f. 3. (t. *Ursache*) Det, som genom sin kraft frambringa ett annat eller för-anleder dess uppkomst, tillvaro, inträffande. Det, hvarigenom något sker, verkas eller frambringas. *Allting måste hafva någon o.* *För vissa o-ers skull*. *Han var sjelf o. till sin olycka*. — *Syn*. Grund. — 2) Se *Anledning*. *Hafva o. att vara nöjd*. *Jag har ingen o. att klaga*. *Det har skett utan all o.* *Af hvad o. gjorde han det? Af o. att...*, emedan... — *Syn*. Skäl, Grund, Anledning.

ORSAKA, v. a. 1. Se *Förorsaka*. — *Orsakande*, n. 4.

ORSELJ, årssä'lj, m. sing. (fr. *Orseille*) Ett vackert blått, i violett skiftande färgämne, som fås af:

ORSELJLAF, årssä'ljläv, m. 2. pl. — *lafvar*. Ett slags laf, som växer på hafsklippor vid Medelhafvet och Canarieöarna. Lichen Roccella.

ORSTEN, årstén, m. 2. En grå eller brun stenart, bestående af en jordoljehaltig kalk, som sprider en vidrig lukt, när den gnides, stötes eller sönderslås.

ORT, m. 2. Se *Id*.

ORT (o slutet och långt), m. 3. 1) Ställe. *På hvad o. han vara må*. — 2) Trakt, distrikt, provins. *I hela o-en föres klagan deröfver*. *Från alla o-er höras klagomål*. *Det är o-ens sed*. *O-ens pris*. *På vår o.* *Förjoga sig till o. och ställe*. — Deraf: Landsort. — 3) Stad, fläck, köping. *Liten o. Förmästa o-en*. *Befästa o-er*. — Häraf: Hufvudort. — 4) Rätt, embetsmyndighet. I uttrycken: *Ä högre o.*, vid högre rätt. *Ä högsta o.*, hos regeringen, hos konungen. — 5) (gruf.) Utspänd gång i grufvor, för att söka malm eller afleda vatten eller skadliga dunster. — 6) (i svensk myntvägt) Hundradedelen af ett skålpund.

ORTBESKRIFNING, f. 2. Beskrifning öfver en viss ort. — *Syn*. Topografi.

ORTBESTÄMMEELSE, f. 3. Bestämmandet af en Orts läge.

ORTHOODOX, ORTHOGRAFI, m. fl., se *Ortodox*, &c.

ORTLIG, a. 2. Som tillhör en ort. *De o-a myndigheterna*. — *Syn*. Lokal.

ORTLIGHET, f. 3. Se *Lokalitet*.

ORTMINNE, n. 4. Se *Lokalminne*.

ORTOCERATIT, årrtåserati't, m. 3. Ett slags förstenad snäcka med långsträckt kägelform. [Orth —.]

ORTODOX, årrtådá'x, a. 2. (från grek.) Renlärig. [Orth —.]

ORTODOXI, årrtådáxi', f. 3. Renlighet. [Orth —.]

ORTOEPI, årrtåepi', f. 3. (från grek.) Lärlat om ett språks rätta uttal. [Orth —.]